

Mr Dragan M. Filipović

ANATOMIJA GLOBALISTIČKOG SMRADA

Angažovanje nevladinih organizacija na razbijanju političkog,
vojnog i bezbednosnog sistema Srbije i Jugoslavije

Urednik
Zoran Kolundžija

Prethodna izdanja ovog dela
Beograd, 2008, 2011.

Copyright © 2026. ovog izdanja Prometej, Novi Sad

Mr Dragan M. Filipović

ANATOMIJA GLOBALISTIČKOG SMRADA

*Angažovanje nevladinih organizacija
na razbijanju političkog, vojnog i
bezbednosnog sistema Srbije i Jugoslavije*

PROMETEJ

Novi Sad

PREDGOVOR OVOM IZDANJU

Postoje knjige koje protokom vremena neumoljiva istorija ne odbacuje, već ih prigrlji i one postaju njeni korisni i trajni izvori. Među takvim knjigama je i „Anatomija globalističkog smrada“.

U prostoru između decenijskih iskustava srpskog otpora, i sa druge strane, izjava, analiza i knjiga zapadnih nosilaca agresije na srpski narod i Srbiju, „Anatomija“ se pojavljuje kao svetionik u okeanu obmana i laži kojima smo okruženi, i svojim odsjajem navodi na luku istine. Knjiga je putokaz ka stvarnom svetu, ispred koga su globalne strukture moći uspostavile medijsku koprenu ideološke konstrukcije stvarnosti.

Drugi pogledi na „Anatomiju“ dolaze od agitropovaca tih struktura moći, sa poznatim kvalifikovanjem nosilaca za njih nepodobnih ideja kao teoretičara zavere, zaluđenika, otpadnika od savremenog sveta, itd. To je u Srbiji bilo viđeno odmah posle prvog izdanja, kada je za njeno osporavanje bio korišćen standardni ideološki repertoar političke korektnosti, moralne jasnoće, ritualnog klevetanja i napada na autora ad hominem.

Međutim, knjige često imaju svoj život, nezavisno kritičara, oponenta, pa čak i samih autora. Napisana 2005. godine, dve decenije kasnije „Anatomija“ i dalje ostaje aktuelna, a njene ocene, poruke i projekcije sve više doživljavaju potvrdu. Knjiga predstavlja i koristan praktikum za strukture nacionalne bezbednosti u državama suočenim sa globalističkim intervencionizmom.

Vodeći jednu od najosetljivijih oblasti u sistemu nacionalne bezbednosti, Dragan Filipović bio je u prilici da spozna ne samo lice, već i naličje sveta u kome živimo. Deo te šume informacija

i aktivnosti, uglavnom nedostupnih široj javnosti, prezentovan je otvoreno i izvan vladajućih ideoloških klišeja. Autor je anatomski sekcirao mehanizme „novog svetskog poretka“ u ekspanziji, promovisanog sa četiri osnovna ideološka atributa: „liberalni, demokratski, globalni, kapitalistički poredak“. Koriste se i kraći pojmovi „korporativni liberalizam“ ili „liberalni globalizam“. Pojedini američki geopolitičari proglašavaju liberalnu demokratiju kao konačni oblik ljudske vladavine i „kraj istorije“.¹ Neutemeljene i propagandističke teze! Nema konačnog oblika ljudske vladavine. U pitanju su modeli distribucije društvene moći u određenim kulturno-istorijskim kontekstima. Kao što je to prikazano u „Anatomiji“, koncept „liberalne univerzalizacije društva“ služi za ostvarivanje ideološke hegemonije i koristi se kao sredstvo za ovladavanje državama i njihovim resursima.

Na čelu globalističkog poduhvata nalazi se moćni politički establišment, izvan javnosti i zakona. On poseduje gotovo neograničene finansijske i političke resurse, i alate društvenog inženjeringa za upravljanje percepcijom najširih masa. Umesto prosvetene, na sceni je imperijalistička ili unilateralna globalizacija.² Da li SAD koriste globalističku agendu za ostvarenje svetske dominacije, ili globalne strukture moći (multinacionalne korporacije i nacionalne organizacije) koriste državni aparat SAD za realizaciju njihovih ciljeva? Bez obzira na povremene konflikte, u pitanju je trajna interesna sprega ovih struktura. Ona ima podužu istoriju.

U bipolarnom svetu, od Drugog svetskog rata pa sve do raspada Sovjetskog saveza, SAD su izvele 64 tajne operacije i 6 javnih, usmerene na smenjivanje vladajućih režima u drugim državama, uključujući i njihove saveznike Italiju, Francusku i Japan. Vašing-

---

¹ Fukujama, Francis: „Kraj istorije i poslednji čovek“, CID, Podgorica, 1999; (Fukuyama, Francis: „The End Of History and the Last Man“, Macmillan, Inc., New York, 1992)

² Džefri Saks navodi prosvetenu globalizaciju sa težištem na demokratiji, multilateralizmu, nauci i tehnologiji, i globalnom ekonomskom sistemu osmišljenom da zadovolji ljudske potrebe. (Sachs, Jeffrey D.: „The End of Poverty: Economic Possibilities for Our Time“, Penguin Books, 2006, p. 331)

ton je pokrenuo ove promene režima kako bi instalirao lidere sa sličnim političkim preferencijama. Od toga se većina tajnih i otvorenih promena režima nije odvijala onako kako su ih njihovi planeri zamišljali, tako da 39 nije uspelo.³ Pošto američka uloga u većini neuspelih intervencija uglavnom nije ostala tajna, to je dodatno pogoršalo odnos Vašingtona sa ciljanim državama, ali i sa širim javnim mnjenjem. Čak i u slučaju uspeha tajnih operacija, nove vlasti nisu uspele da ispune zacrtane ciljeve, zbog njihove nelegitimne pozicije. I pored ovog polovičnog bilansa, bila je prisutna tendencija preuveličavanja efektivnosti američkih tajnih operacija promena režima. Taj propagandni mit preuzeli su i globalisti unipolarnog sveta kao argument njihove supremacije i političke moći.

Ključni cilj globalističkih elita je dominacija. Na njoj je na nov način utemeljen, ali i ideološki zamagljen, iskonski konflikt između strateške i moralne dimenzije politike. Uz javno propagiranje progresa i modernizacije, iza liberalnog globalizma stoje novi osvajači – multinacionalne korporacije. Njihovi izvršitelji deluju u četiri faze. Najpre startuju nevladine organizacije i mediji, za njima nastupaju vlade sa diplomatijom, sankcijama i uz podršku međunarodnih organizacija, onda tajne službe sa obojenim revolucijama i prevratima, i na kraju, ako sve to ne da rezultate, slede direktne vojne akcije. Da se radi o promovisanju istinske demokratije njenim vrednostima i prednostima, bilo bi suvišno nametanje „demokratije“ tajnim operacijama i obojenim revolucijama, bombama i bajonetima.

Težnja za dominacijom potisnula je pozitivne procese globalizma u smislu integracije, internacionalizacije i modernizacije. To je dovelo do pretvaranja politike u parapolitiku kroz njeno neutralisanje, i situiranja sledbeničko-sluganskih protetičkih političkih tela, što je podržano propagandnim manipulisanjem značenjima poznatih ideoloških pojmova.

---

³ O'Rourke, Lindsey A.: "Covert Regime Change America's Secret Cold War", Cornell University Press, 2018, p. 225-237

Oni su smešteni u binarni okvir, u kome reči u stvarnosti menjaju značenja prema njihovoj suprotnosti: kolonizacija – demokratizacija; okupacija – pristupanje civilizovanom svetu; opšti interes – imperijalizam; diktat Zapada – slobodni svet; protekcionizam – kanalisanje slobodne razmene roba i ideja; cenzura – zaštita od malignih uticaja; totalitarizam – liberalna demokratija; diskriminacija – ljudska prava i slobode; zapadna pravila – vladavina prava; izborne prevare – slobodni izbori. Ove antinomije za promotere liberalnog globalizma, ne izražavaju dualizam etike i politike, već operativnu praksu. Ti binarni obrasci pretvoreni su u jedinstven sistem pravila koji se menja i nameće prema interesima globalističkih elita.

Autor je prozreo tu igru značenja nazivajući stvari pravim imenom, izbegavajući višeznačnost i koristeći razumljiv rečnik za široku čitalačku populaciju. Smrad je smrad, okupator nije prosvetljeni demokrata, već je okupator, terorista nije pobunjenik ili borac za slobodu, već zločinac!

Prvo izdanje „Anatomije“ objavljeno je na vrhuncu globalističkog trenda. On se širio nekoliko decenija, oblikujući kulturnu konstrukciju stvarnosti u velikom delu sveta. Karakteristike globalne strukture moći prevazišle su sve ranije političke rasprave o političkim modelima društvenog poretka. Pred njenom realnošću, antičke rasprave o društvenom poretku, potom one Makijavelijeve i Gramšijeve, ili pogledi savremenih politikologa, izgledali su kao nedovršeni i parcijalni koncepti. Poznati američki politikolozi (Bžežinski, Kisindžer, Fukujama, Hangtington) iskazali su se kao agitropovci novog svetskog poretka, naglašavajući vodeću ulogu SAD. Za kritičke glasove bila je pripremljena „kultura odjavljivavanja“, kao definisani koncept uklanjanja nepodobnih ideja i autora.

Imperijalistički zahvat globalnih struktura moći, nošen nevladinim sektorom, parapolitikom i hipermedijalizovanom propagandom, protegao se širom Planete.

Među njenim prvim žrtvama bila je Jugoslavija. Autor je razobličio njeno razbijanje kao globalistički intervencionizam. Poslušio je i kao pokazna geopolitička vežba disolucije države i demo-

stracija sile za zastrašivanje novih potencijalnih žrtava. Razbijanje Jugoslavije odvijalo se na unutrašnjem planu kroz razaranje hegemonije, u Gramšijevom smislu. Opisano je kako su ortodokсни titoisti, umereni reformisti ili korekcionisti, i modernisti zapadne orijentacije zajedno učestvovali u razaranju osnovnih kohezionih tkiva višenacionalne države. Geopolitički interesi za njenim postojanjem su nestali, a globalisti su taktički podržavali ili osporavali nacionaliste i separatiste zbog realizacije njihovih ciljeva.

Ključna meta jugoslovenske krize bila je Srbija. Opterećena revanšizmom germanskog i vatikanskog faktora zbog svoje nepokornosti, agresivnim anglosaksonskim odnosom zbog svoje samosvojnosti, i indukovanom mržnjom regionalnih suseda, Srbija se našla u jedinstvenoj istorijskoj poziciji kada su pitanju zapadno-globalistički centri moći – sama protiv svih. Srbiju, sa manje od 8 miliona stanovnika, izopštile su, izložile sankcijama i na kraju vojno napale zapadne države sa ukupno 780 miliona stanovnika i najvećom udruženom vojnom silom u istoriji. Agresija je usledila jer dotadašnje nevojne metode njenog potčinjavanja, nisu dovele do željenih ciljeva i okupacije.

Autor „Anatomije“ kreće se u koordinatama političkog, ekonomskog i bezbednosnog nasilja nad srpskim narodom i Srbijom, optuženima da su odgovorni za to nasilje, i to upravo od onih koji su ga nad njima sprovodili. To nasilje predstavlja radikalnu formu primenjivanu i na drugim državama, bez obzira na njihova nastojanja da ga izbegnu pregovorima i kompromisima. Autor je ukazao i na druge neuralgične tačke na Planeti, gde su globalne strukture moći usmeravale svoje političke, propagandne i vojne udare.

U „Anatomiji“ su opisane snage i mehanizmi takvog nastupa, ali i srpski odlučni i pionirski poduhvati njihovom suprotstavljanju. Neravnopravnost borbe bila je sa srpske strane nadoknađena patriotskim mentalitetom, zasnovanom na srpskoj kolektivnoj tradiciji otpora pred okupatorima i osvajačima. U Srbiji osvajači nikad nisu bili dočekivani sa cvećem. To patriotsko nasleđe, bez obzira na sve izazove, čvrsto je utemeljeno ne sa samo u moralnim kodeksima, već i u prirodi srpskog naroda. To mu je obezbedilo

koheziju i snagu, kao osnov otpora protiv agresivne masovne globalističke propagande.

Na tome je bio utemeljen i rad srpskog bezbednosnog sektora. U skladu sa tim iskustvima i ličnim delovanjem, autor je ponudio širu strategiju bezbednosnog i opštedruštvenog suprotstavljanja razarajućim aspektima globalizma. Posebnu draž knjige čine autorova „Prisećanja“, kao neposredna slikovita iskustva.

U skladu s tim, navešću jedno moje prisećanje:

U subotu, 3. oktobra 1998. godine, ujutro oko 9. časova, nazvao me je telefonom predsednik SRJ Slobodan Milošević da me pita za pouzdanost informacije koju smo mu dostavili veče ranije u pisanoj formi. Potvrdio sam mu da je NATO doneo doneo odluku da bombarduje SR Jugoslaviju, dajući ovlašćenje generalnom sekretaru da primeni silu u slučaju humanitarne krize na Kosovu. Posle toga sam nastavio telefonsku komunikaciju sa autorom „Anatomije“, razmenjujući informacije o toj, još uvek javnosti nepoznatoj odluci i daljim koracima.

Tada smo zaključili da bombardovanje nije izgledno u narednim danima, zbog manifestacije „Radost Evrope“ koja se tih dana odvijala u Beogradu, uz učešće dece iz evropskih država. Istovremeno, bili smo svesni da je smisao posete visoke komesarke UN za izbeglice Kosovu, upravo tog dana, trebao da bude „casus belli“ za početak bombardovanja. Bio je pripremljen scenario potvrde humanitarne krize, što smo tada uspeali da razobličimo. Video zapis sa lažiranjem skupa navodnih izbeglica, podelili smo svim stranim diplomatama, na sastanku u ministarstvu spoljnih poslova, u ponedeljek 5. oktobra. Posle toga je uspostavljena Verifikaciona misija OEBS, na Kosovu. Ona je iskorišćena za revitalizaciju i naoružavanje poražene terorističke OVK, i pripremu za bombardovanje SR Jugoslavije.

Nije bilo sumnje da su zahtevima za oružanom agresijom globalistički jastrebovi iz SAD, Velike Britanije i Nemačke, doveli do vrhunca decenijsku kampanju protiv srpskog naroda i Srbije. Kada nisu uspeali nevojnim mehanizmima globalističke interven-

cije, opisanim u „Anatomiji“, da realizuju planirano komadanje SR Jugoslavije i Srbije, prešli su na fazu oružane agresije. Ona je bila najavljivana i pripremana još od početka devedesetih godina XX veka.

Tada smo zaključili da jedino Rusija, Kina i Indija, zajedno imaju potencijal da zaustave agresivnu politiku kolektivnog Zapada. Te 1998. godine, za takvo geopolitičko povezivanje bilo je još uvek rano, a za Srbiju prekasno.

Trebalo je da prođe dve decenije pa da se, uz ranije formiranu Šangajsku organizaciju za saradnju, razvije BRIKS čije države okupljaju skoro polovinu svetske populacije. Po bruto domaćem proizvodu na osnovu pariteta kupovne moći (GDP-PPP), države BRIKS-a premašile su 2024. godine ekskluzivnu grupu najrazvijenijih zapadnih zemalja G-7. Razvoj država okupljenih u BRIKS-u, vodi ka lokalizovanju američko-zapadne dominacije i njihovih globalističkih struktura na područja njihovih zapadnih teritorija. To dodatno podržava stanje na planu međunarodne bezbednosti koje se kristališe povodom rata u Ukrajini, lanca sukoba na Bliskom istoku i jačanja vojnih kapaciteta nezapadnih država.

I tako idemo prema kraju još jednog perioda, u kome istorija nezaustavljivo ruši imperije i moćnike. Pogled na ciklično ponavljanje istorije proteže se još antičkih filozofa, preko Makijavelija, Ničea, do savremenih autora. I dok put u prošlost vodi preko evidencija sukoba, ratova i bespoštedne borbe za društvenu moć, koji se neprekidno ponavljaju, globalne strukture moći nastoje da ideološki prekinu tu vrstu zakonomernosti, insistirajući na linearnom vremenu, pozitivizmu i opštem progresu, koji završava „krajem istorije“.

Već viđeno, i to mnogo puta tokom istorije. Pre četrdeset tri veka, period vladavine Sargona Akadskog obeležen je „stvaranjem harizmatičnog kraljevanja“. Njega karakteriše nasilno ujedinjenje Akada, Kiša, Sumera, i osvajanje većeg dela Mesopotamije. Sargon je stvorio imperiju sa centralizovanom administracijom, poreskim sistemom, i kontrolom trgovačkih puteva. Uveo je akadski kao službeni jezik i razvio je snažnu propagandu. Sam Sargon

(Šarru-ukin), što znači „legitimni kralj“, imao je PR delatnost u duhu savremenih imidž-mejkera, i u vojne pohode vodio je pisare, telale i klesare. Legenda o njegovom životnom putu, od rođenja do preuzimanja vlasti, bila je kasnije upotrebljena kao narativ za Mojsija.⁴

Pobedničke stele sa vizuelnim prikazima i narativnom propagandom, iz njegovog perioda, prikazuju ga kao moćnog ratnika, miljenika bogova, čije poražene protivnike proždiru lešinari i psi.⁵ On se navodno borio za uzvišene etičke ciljeve: da odagna pret-nje civilizaciji i obezbedi pobeđu snaga reda nad haosom.⁶ Verovao je da je uspostavio idealni i konačni model vladavine. Takav propagandni model, osvajači i politički lideri primenjivali su i u narednim milenijumima. Preuzeli su ga i promoteri liberalnog globalizma.

Vekovima kasnije, u vavilonskim „Hronikama ranih kraljeva“, Sargona je stigla ruke „božje pravde“. Zapisano je da se bog Marduk naljutio na njega, zbog zločina koje je počinio i uništavanja sopstvenog naroda, izazivajući pobune i ne ostavljajući ga na miru čak ni posle smrti.⁷

Ruka boga Marduka bila je ustvari ruka tadašnje istorije koja se posle skidanja političkog i ideološkog jarma, sveti uzurpatorima, nasilnicima i zločincima, dok sa druge strane amnestira i uzdiže njihove žrtve. U savremenom ubrzanju istorije, na njenu ruku istine i pravde nećemo morati da čekamo vekovima. „Anatomija“ je 2005. godine najavila neodrživost liberalnog globalizma u budućnosti. Za samo dve decenije, ta budućnost je stigla!

⁴ Pritchard, James B.: "The Ancient Near East, Volume I", Princeton University Press, 2011 p. 85-86

⁵ Nigro, Lorenzo: "The Two Steles of Sargon: The Iconology and Visual Propaganda at the Beginning of Royal Akkadian Relief", Iraq, Vol. 60 (1998), British Institute for the Study of Iraq, p. 85-102

⁶ Pongratz-Leisten, Beate: "Religion and Ideology in Assyria", Walter de Gruyter Inc., Boston/Berlin, 2015, p. 81-84

⁷ Pritchard, James B. (ed.): "Ancient Near Eastern Texts Relating to the Old Testament", (Oppenheim, A. Leo (translator), Princeton University Press, 1969, p. 266.

Pre toga, globalističke forme „obojenog intervencionizma“ bile su primenjene u nizu zemalja. Posle Jugoslavije 1991-2000. godine, ovaj recept proširio se na Gruziju 2003, Ukrajinu 2004-2005, Kirgistan 2005, Liban 2005, Belorusiju 2010. To je i talas protesta i pobuna nazvan „Arapsko proleće“ (2010-2011), na Bliskom istoku i severu Afrike,⁸ i ukrajinski Majdan 2014. godine.

Kako je slabio politički i ekonomski identitet Zapada, i kako se razvijao otpor „globalističkom intervencionizmu“, tako je akcenat bio stavljan na vojnu dimenziju moći. Globalističke strukture bile su na vrhuncu prilikom nelegalne agresije NATO zemalja na Jugoslaviju 1999. godine, uz asistenciju OEBS-a, i pasivnost UN. Vojni intervencionizam nastavljen je američko-britanskom agresijom na Avganistan 2001, i Irak 2003. godine. Sledila je vojna intervencija SAD, Velike Britanije, Kanade i Francuske u Libiji 2011. godine, uz druge članice NATO, usmerena na likvidaciju vladajućeg režima. Iste godine indukovano je građanski rat u Siriji koji se proširio u proksi rat SAD i UK, uz pojedine NATO države, sa Rusijom i Iranom. 2022. godine usledio je proksi rat globalista preko Ukrajine sa Rusijom, a 2024. pokrenut je lanac ratnih sukoba na Bliskom istoku na čelu sa Izraelom.

U vreme objavljivanja prvog izdanja „Anatomije“, NATO je okupljao 26 država članica, da bi se do 2024. godine proširio na 32. Akcenat na vojnoj dimenziji i kontinuirano širenje NATO, posledica su nastojanja SAD da se vojno-politički kontroliše Evropa, uz jačanje vojnih pozicija prema Rusiji, Bliskom istoku i Aziji. Tendencija širenja NATO saveza i uspostavljanja punog jedinstva, ostvaruje se pre svega na nivou lojalnosti članica američkoj politici. NATO je bombardovao Jugoslaviju uz učešće svih tadašnjih 16 članica i uz podršku kandidata za pristupanje paktu. Posle toga,

---

⁸ Protesti su zahvatili niz država: Tunis, Egipat, Libiju, Bahrein, Sirija, Jemen, Alžir, Irak, Jordan, Maroko, Oman, Kuvajt, Liban, Mauritanija, Saudijska Arabija, Sudan, i Zapadnu Saharu. Do promene režima spolja režiranom pobunom došlo je u Egiptu, Libiji i Tunisu, do građanskog rata u Iraku i Jordanu, dok je u ostalim državama bilo protesta, građanskih nemira i sukoba u većoj ili manjoj meri.

NATO se više nigde nije angažovao u zajedničkoj vojnoj akciji, sa svim članicama, protiv nekog protivnika. Širenje NATO je u osnovi svedeno na razmeštanje američkih vojnih baza oko Rusije, u novim članicama NATO. To je bio i osnovni cilj bombardovanja Jugoslavije, čiji rezultat je vojna baza Bondstil na Kosovu.

Iskustva rata u Ukrajini i jačanje vojnih kapaciteta država izvan NATO, upućuju na potiskivanje uloge ovog saveza u svetskim razmerama. Najavljena militarizacija i značajno povećanje vojnih budžeta država EU, osim što će doneti profit američkom vojno-industrijskom kompleksu, neće moći da promeni tu sliku u narednoj deceniji.

Do promena je došlo i u medijskoj sferi. Ukidanje američke medijske agencije USIA 1999. godine, označilo je korigovanje zvaničnog državnog uticaja na propagandne servise. U uslovima hipermedijalizacije na liniji globalističkih ciljeva, ona je postala hladnoratovski relikv. Međutim, ukidanje servisa Glas Amerike, Slobodne Evrope, balkanske Al Džazire, i gašenje USAID-a 2025. godine, upućuje na promenu američke „liberalno-globalističke“ politike, ali i na svest o njihovoj disfunkcionalnosti u državama koje nisu u taboru liberalnog globalizma.

Globalne strukture moći sprovele su naglašenu centralizaciju EU kao naddržave i, uz preuzimanje suvereniteta država članica, nameću politiku iznad ustava i zakona. Potencirana su pravila kojima se supstituišu zakoni, međunarodno pravo i norme. Otvoreno se negira volja građana, kriminalizuje politička debata, progone se neistomišljenici. U SAD je otvoreno i pitanje „duboke države“, kao nevidljive strukture političke moći koja preotima vlast izabranim predstavnicima naroda. Na kulturnom planu, klimatske, rodne i druge ideološke agende uzdrmale su naučni pogled na svet i tradicionalne vrednosti. Monopolisanje medijske sfere, odnos civilnog društva sa vladama i legitimnim političkim institucijama, uz konflikt ekonomije i društvenih ciljeva, doveli do debalansa društvenog poretka. Lideri EU i većine država članica, žive u medijskom matriksu lojalnosti globalističkim strukturama sa centrom u Vašingtonu, nastojeći da putem propagande opstaju na vlasti i

obežbeđuju saglasnost građana za politiku koja je često protiv njihovih interesa.

Sve to je uticalo na dekonstrukciju liberalnog globalizma. Ona se odvija se pred našim očima. „Novi svetski poredak“ ispoljava se kao „veliki svetski nered“, za čije kanalisanje zapadne zemlje nemaju ni legitimitet, ni kapacitet.

I dok se u matičnom, zapadnom arealu globalnih struktura, uvećavaju ekonomski i politički problemi, na drugoj strani razvijaju se snažne ekonomije i novi oblici međunarodne saradnje čija politička, ekonomska i vojna snaga potiskuje dominaciju globalista: Organizacija Ugovora o kolektivnoj bezbednosti (ODKB), Šangajska organizacija za saradnju, BRIKS, i Inicijativa Kine „Pojas i put“.

Ove forme međunacionalne saradnje nisu uperene protiv drugih država, već na dobrobit članica uz uvažavanje kulturnih, političkih i drugih razlika. One promovišu prosvedeći globalizam sa ljudskim likom. Svet se menja, i menja se odnos snaga u njemu. Budućnost progresivnog sveta je u samostalnosti, suverenosti, decentralizaciji i aktivnoj miroljubivoj koegzistenciji.

Takav scenario svešće pretenzije globalista i američke imperije za dominacijom, na američki kontinent i države EU, uz ograničavanje kulturne, ekonomske i vojne superiornosti Zapada, a prosvedeći globalizam širiće se iz nezapadnih integracija. Na takav scenario ukazala je „Anatomija“ pre dve decenije.

Njen autor Dragan Filipović i moja malenkost, žigosani smo u Srbiji posle 2000. godine kao teoretičari zavere ili zaluđenici u raskoraku sa civilizovanim svetom. U međuvremenu, dobili smo značajna pojačanja u vidu ideologa globalizma koji su promenili mišljenje. Semjuel Huntington je još tokom agresije na Jugoslaviju pisao da je u očima mnogih zemalja SAD, od „usamljene supersile“, postala „lupeška supersila“,⁹ a Zbignjev Bžežinski je 2012. godine priznao da je Amerika potrošila svoj istorijski kredit

---

⁹ Huntington, P. Samuel: "The Lonely Superpower", Foreign Affairs, March/April 1999, p. 42

i dovela u pitanje svoju međunarodnu lidersku poziciju.¹⁰ Kritičar američkog imperijalizma profesor Univerziteta Kolumbija i savetnik nekoliko generalnih sekretara UN, Džefri Saks, opisuje neshvatljivu sujetu i aroganciju američkih lidera i birokrata, i iskazanu prema Jugoslaviji, Sudanu, Siriji, Iranu, i drugim zemljama.¹¹ On ističe da je najbogatija i najmoćnija zemlja na svetu, uz to i demokratski lider, postala najstrašnija i najrazornija zemlja poslednjih godina.¹² Mi smo to spoznali i osetili još tokom devedesetih godina prošlog veka. Dragan Filipović je sistematizovao deo tih iskustava i ukazao na pravce delovanja protiv agresivnog globalističkog nastupa. Mere koje su na planu nacionalne odbrane preduzele države, suočene sa repertoarom globalističke intervencije, u većoj meri korespondiraju sa predlozima formulisanim u „Anatomiji“. Preostalo nam je još da odgledamo i naredne epizode dekonstrukcije i kolapsa korporativnog liberalnog globalizma. Paralelno ćemo ispratiti i sunovrat ideologije zapadne superiornosti i supremacije, koju su u poslednja dva i po veka promovisale SAD i Evropa.

Goran Matić

---

¹⁰ Luce, Edward: "Lunch with the FT: Zbigniew Brzezinski", The Financial Times, January 13, 2012; Симонова, Инна: „Збигнев Бжезинский – 'КП': Америка потеряла чувство меры во внешней политике“, Комсомольская правда 05. 02. 2012

¹¹ The Tucker Carlson Show: "Jeffrey Sachs: The Untold History of the Cold War, CIA Coups Around the World, and COVID's Origin", Premiered on 28 May 2024; RTS: "Džefri Saks: Cilj NATO bombardovanja je cepanje Srbije i formiranje vojne baze na Kosovu", 30.05.2024; 14:30 i 23:38

¹² Sachs, Jeffrey D.: "The End of Poverty: Economic Possibilities for Our Time", Penguin Books, 2006, p. 337

PREDGOVOR

Kad čitalac pročita studiju Dragana Filipovića, pred njim se otvara iznenađujući ponor, pun spleta, tajnih strategija i paukovih mreža moćnog globalističkog poretka, u koji je minucioznom skalpelom ušao ovaj magistar istorije – stručnjak za Daleki istok. Tek povezivanjem čvorova ovih naizgled sitnih i beznačajnih tragova, otkriva se monumentalnost mreže globalizma koja obuhvata gotovo čitavu planetu. Pomrčina jednog novog, utilitarnog i pragmatičnog sveta, potpuno lišenog duhovnosti, pretila da obavije naše i onako sumorne živote, kao da „Vrli novi svet“ (Haksli), želi ponovo da sagradi Vavilonsku kulu i da njome dotakne nebo. U ovom slučaju, nekoliko moćnih, lukavih i mudrih staraca žele unifikaciju sveta, oni ne grade Vavilonsku kulu, već grandiozni Vavilonski supermarket u kome će biti izbrisani svi identiteti sem marke i vrste roba. Tačno će se znati na kojim policama će da stoje francuska vina i sirevi, gde bugarski jogurt i deset istih vrsta hlebova, a gde pomorandže i urme iz Izraela... No, svet je nepredvidiv, a i život još više. Zemlja u kojoj su sahranjeni neosvešteni mrtvaci nadima se, diše i puca, ne dozvoljavajući da se na njoj podignu temelji nove Vavilonske samoposluge. I kao što se u Bibliji, u trenutku kada je dodirnula nebo, Vavilonska kula raspala u prah i pepeo, a ljudi izgubili zajednički jezik i počeli da govore svako svojim, tako se srušila i moderna kula Svetskog trgovinskog centra (*World Trade Center*), simbol novog globalističkog doba, a ljudi koji su u njoj govorili samo engleski i kompjuterski jezik, počeli su da dozivaju Boga svako na svome jeziku.

Dragan Filipović, autor nekoliko zapaženih knjiga o budizmu, taoizmu i filozofiji borilačkih veština, inače bivši visoki funkcioner Državne bezbednosti i svojevremeno savetnik u kabinetu Radovana Karadžića, zahvaljujući svom zanatu, profesionalnom veštinom je ušao u sve tajne nevladinih organizacija, i to ne samo političkih, već i do krajnjeg rafirmana psiholoških motiva i razloga zbog kojih različite vrste i tipovi ljudi ulaze u ovakve organizacije. Zbog toga jedan od recenzenata ove knjige kaže: „Sled događaja koji su se odigrali u poslednje dve godine nedvosmisleno ukazuje da je Filipovićeve knjige, u adekvatnim svetskim krugovima, ozbiljno uzeta u razmatranje“.

Za čoveka koji se ne bavi politikom, kao što je pisac ovih redova, Filipovićeve knjige je jedna vrsta sistematizacije zla koje nas okružuje i vreba sa svih strana, ali pogrešno bi bilo tvrditi da je to isključivo aktuelna knjiga. Ona će biti dragocen materijal za izučavanje vremena u kome živimo i mnogo decenija kasnije, kada će predstavljati građu za buduće istoričare, politikologe, sociologe i psihologe. Pisana krajnje jednostavnim stilom, dakle na najteži mogući način, ova knjiga se može čitati i kao triler o međunarodnoj kriminalnoj organizaciji koja već godinama pokušava da ovlada svetom. Raskrinkana do u tančine, čini se do poslednjeg detalja, svetska globalistička mreža u ovoj knjizi je otkrivena i ogoljena do srži.

Momo Kapor

UVOD

Poslednjih trideset godina, s kraja XX i početka XXI veka, međunarodnu političku scenu karakteriše širenje takozvanog, *Trećeg civilizacijskog talasa*, kao jednog potpuno novog vida oživljavanja neokolonijalističkih ambicija najnaprednijih zemalja sveta. Ideja globalne dominacije, oličena u konceptu „Novog svetskog poretka“, osmišljena u vodećim, strogo zatvorenim centrima ekonomske i političke moći, kao što su *Trilateralala*, *Bilderberg grupa* i *Komitet 300*,¹ sprovodi se u delo beskrupuloznim

---

1 *Trilateralala* – jedna od vodećih globalističkih organizacija, strogo zatvorenog tipa, okosnica „Novog svetskog poretka“. Sačinjavaju je najuticajniji pojedinci iz Sjedinjenih Američkih Država, Evropske Unije i Japana. Da bi osmislili način dugoročne dominacije svetom, svojevremeno su angažovali više desetina hiljada naučnika sa zadatkom da otkriju uzroke propasti velikih imperija u istoriji čovečanstva. Naučni nalaz svodio se na konstataciju da je uzrok njihove propasti bio u veličini teritorije koju nisu mogli da kontrolišu, pa su ih stoga lokalne pobune slabile i dovele do raspada. Da bi otklonili ovaj uzrok, članovi *Trilaterale* podelili su svet na tri uticajne zone koje će imati svoje centre upravljanja: Evropska Unija – upravljajući Evropom, Amerika – Evroazijom, a Japan – Dalekim istokom i ostalim teritorijama Južnog Pacifika. Ova organizaciona šema, manje-više, funkcionise poslednjih trideset godina.

Bilderberg grupa – globalistička organizacija zatvorenog tipa koja je prva istupila sa tezom „Novog svetskog poretka“. Cilj joj je formiranje „Jedinствене svetske Vlade“ koja će kontrolisati celo čovečanstvo. Naziv je dobila po istoimenom hotelu u holandskom gradu Osterbrik, gde je prvi put, 1954. godine, održan neformalni tajni sastanak radi usaglašavanja stavova najuticajnijih ličnosti Evrope i Amerike. Danas broji oko 120 ljudi, među kojima su političari, članovi kraljevskih porodica, vodeće ličnosti katoličkog

i agresivnim nastupom trenutno najmoćnije svetske sile – Sjedinjenih Američkih Država i njenih saveznika. Njihovi ciljevi predočeni su ostalom delu čovečanstva kao ultimatum: „Ili ćete biti sa nama – striktno se povinujući našim interesima uz dobrovoljno odricanje od sopstvenih nacionalnih nezavisnih političkih težnji, ili ćete biti protiv nas – kada ćemo vam primenom svih oblika političkih, ekonomskih i vojnih pritisaka nametnuti svoju ideologiju, uz uspostavljanje poslušničkih režima po našim kriterijumima.“ Ultimatum je primarno upućen, a dobrim delom i sproveden, prema malim i srednjim zemljama Istočne Evrope, Azije i Afrike², sa neskrivenom težnjom potčinjavanja i onih većih država, kao što su Rusija, Indija ili Kina.

Pretnja globalističke alijanse je realna i sasvim osnovana, a temelji se na činjenici da se, posle raspada SSSR-a i ukidanja istočnog vojnog saveza – Varšavskog pakta, severnoatlantski odbrambeni savez – NATO, transformisao u neprikosnovenu militantnu organizaciju čija je glavna namena osvajanje tuđih teritorija zarad jačanja sopstvenih interesa i ostvarivanja liderske pozicije svetskih razmera. Tako su: „Koristeći priliku što je nestala dotadašnja hladnoratovska ravnoteža straha, SAD odmah krenule u svoje osvajačke pohode radi preuređenja sveta i uspostavljanja novog svetskog poretka zasnovanog na dominaciji i pljački.“³ Posebno zabrinjava po-

---

vatikanskog klera, industrijalci, bankari i medijski magnati, koji koordiniraju interese američke i evropske elite.

Komitet 300 – globalistička evro-američka organizacija zatvorenog tipa. Figurira kao izvršni organ neformalne „Jedinstvene svetske vlade“ koji odlučuje, planira i koordinira konkretnim, dugoročnim aktivnostima u cilju uspostavljanja dominacije Zapadnog sveta nad ostalim delom čovečanstva, u okviru realizacije ideje „Novog svetskog poretka“.

- 2 Prema nalazu vodećih ekonomskih analitičara, samo u poslednjoj deceniji, 20% najbogatijih ljudi zagospodarilo je nad 90% vrednosti u globalnim razmerama, dok 90% najsiromašnijih raspolaze sa svega jednim procentom tih vrednosti. Zabrinjavajuće je što se ta tendencija sve više pojačava.
- 3 Mihailo Marković – srpski akademik.